

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาดลี
วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(กนกวี)

- ผ่อง คุณลมัย คุณเป็นอะไรไป ? คุณตกใจอะไรหรือครับ ?
- ลมัย เปล่าค่ะ คิฉันเวียนศีรษะเล็กน้อย
- ผ่อง คุณคงเสียเลือดเลือกที่เสือนี่ก็ได้อ
- หลวงเทพ โอ้เสือนี่ — มันยังงัยกัน ? ผมไม่เข้าใจเลย
- ผ่อง ทำไมครับ ?
- หลวงเทพ นราเขาหาหัวแทบแตก มันหายไปตั้งนานแล้ว — เห็นเขาเล่าว่าหายเมื่อตอนไปพัทยา
ครั้งนั้น มันยังงัยกันถึงไก่อัดมาอยู่ในคอกนี้
- ลมัย แปลกมาก คิฉันไม่เข้าใจเลย
- ผ่อง (อย่างงง) เรื่องอะไรกันครับ ? เสือนี่นั่นะหรือครับที่หายไป ? แล้วทำไมถึงเป็น
เลือกเล่าครับ ?
- ลมัย ก็ — ไม่ทราบค่ะ
- ผ่อง ตอนที่หายไป เป็นเลือกหรือยังครับ ?
- ลมัย ไม่เป็นเลยค่ะ ก็เสือนี่ ๆ นี่ค่ะ กระตุมก็ไม่ขาด รอยฉีกนี้ก็ไม่มี
- ผ่อง คุณทราบไฉนงัย ?
- ลมัย ก็พินราไม่เคยพูดเลยนี่ค่ะ ว่าเลือกเป็นเลือก และมีรอยฉีกที่กระตุม
- ผ่อง คุณนราอาจไม่เล่ารายละเอียดก็ได้
- ลมัย เป็นไปไม่ได้ค่ะ ถ้าพินราทำเลือกเป็นเลือกเปราะไปอย่างนี้ พินราก็ต้องเล่าให้ฟังด้วย
นี่เขาเล่าเพียงแค่ว่า มันหายไป เขาได้นอนตอนกลางคืน เขาก็เขว่นไวที่หน้าคอก
แล้วมันก็หายไป พินราคงไม่เอาเลือกเป็นเลือกไปได้นอนหรอกค่ะ
- ผ่อง แปลว่าคุณแน่ใจว่าเสือนี่ เป็นเลือกและกระตุมขาดพายหลังที่ได้ถูกชะโมยไปแล้ว

๒

คะ คิดมันแน่ใจ ที่แน่ใจก็เพราะพี่นราไม่เคยพูดถึงเลือกกับกะคุ่มชาค ถ้าพี่นราไปหาเสือ
ตัวนี้เพื่อนเลือกและกะคุ่มชาค พี่นราก็คงจะพูดให้ฟังบ้าง

เรื่องมันลึกดึบเสียแล้ว (หัวเราะ) เสือหายไปตั้งนาน ในที่สุดก็กลับมาตาเจ้าของ
แถมดึบเต็มไปด้วยเลือก ผมจะต้องส่งไปให้กองวิทยาการพิสูจน์ว่าเป็นเลือกคนหรือเลือกสัตว์
ต้องส่งควยหรือคะ ?

ทำไมเล่าครับ ? คุณไม่แน่ใจจะให้ส่งไปใช่ไหม ?

เปล่าคะ คิดน — เออ — ก็น่าจะยุ่งยากเปล่า ๆ คะ

คุณไม่ต้องยุ่งนี้ครับ มันธุระของตำรวจเขา

คิดนว่า เสือตัวนี้จะทำให้สืบสาวราวเรื่องกันวุ่นวาย อาจทำให้คดีไขว่เขวไปหมดก็ได้

คดีอะไรครับ ?

ก็ — คดี — — เออ คดีที่พี่นราหายหน้าซีคะ

เอ, ผมไม่เห็นจะไขว่เขวยุ่งใจเลย ถ้าเสือตัวนี้หายไปแล้วกลับมาตาเจ้าของในขณะที่
เจ้าของเสือก็หายไปแทนเสือเช่นนี้ มันก็ประหลาดพอคุณนะครับ

คะ, ประหลาดมากทีเดียว ผิดกันหายคนละที

ผมต้องเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นหลักฐาน ผมจะเข้าไปสำรวจห้องน้ำที่กุสัคคุ

(เสียงเดินไปห้องน้ำ)

นี่มันยุ่งใจกัน ลมัย จ้ากะคุ่มกับเศษเสือที่คุณว่องกำไว้เมื่อ เมื่อพบศพในอ่าวน้ำใดไหม ?

ทำไมจะจำไม่ได้คะ คุณอาทีกเล่าให้ฟัง หนังสือพิมพ์ก็ลงกันแซ่ ทำไปทำมกดับเป็นเสือพี่นรา
ไปได้ ไม่นานเป็นไปไม่ได้แน่ ๆ ที่พี่นราจะไปหาคุณว่อง

เป็นไปได้ ไม่ได้ใครเชื่อแน่ ๆ แต่กฎหมายเล่นกับเรายาก นี่มันเป็นหลักฐานสำคัญที่สุด

คะ, สำคัญที่สุด

ก่อนตาย เราได้สันนิษฐานกันว่า ต้องมีการต่อสู้กัน นายว่องจับเสืออีกฝ่ายหนึ่งถึงจนกะคุ่ม
ชาคติดมือ เนื้อนาก็พลอยชาคติดมือมาด้วยหนอยหนึ่ง ไกรสรเขาลงความเห็นว่า คนฆ่า
คุณว่องต้องเป็นเจ้าของเสือตัวนี้ แต่เดี๋ยวนี้ไอ้เจ้าของเสือมันกลับเป็นนายนราไปดิบ

คิดนเห็นเสือเข้าก็ใจหายวาบ พูดไม่ออก นี่รองสารวัตรเขาไม่รู้เรื่องคดีคุณว่อง เขาก็เลย
ไม่สงสัยอะไร แต่เขาจะส่งเสือเข้ากรุงเทพฯ ให้กองวิทยาการ เรื่องมันต้องแดงแน่

หลวงเทพ นี่จะทำยังไงกันดี นราก็ถูกสงสัยแย้ ท่อนเหล็กคามักญแจบอกที่คนร้ายใช้ก็คุณว่องนั่นก็ที
หนึ่งแล้ว กลายเป็นของนราไป คราวนี้เจ้าเสื้อนี่กลายเป็นของนราไปอีก ไกรสรทอง
ท้าวานรชาก็คุณว่องแน่ เพราะโค่หลักฐานถึงสองอย่าง

ลมัย เราจะทำยังไงกันดีคะ ? ทำลายเสียดีไหมคะ ?

หลวงเทพ แต่เรื่องมันพันกันมากเหลือเกิน จำเพาะวันที่คุณว่องถูกฆ่า นราก็ไปวันวายอยู่ที่โรงแรม-
เทพธานีเสียด้วย แล้วก็ — นราแกปากโป้ง — แกไปเที่ยวพูดอะอะว่าจะทองเอา
เรื่องกับคุณว่อง เพราะคุณว่องถูกเกลียดชังมานาน วันที่มีการแต่งงานหรืองานปาร์ตี้ที่
โรงแรมวันนั้น

ลมัย ค่ะ, พี่นราเขาโกรธมาก ถึงกับจะไปชกปากคุณว่อง คิฉันท้มก็ไม่ฟัง

หลวงเทพ แต่อาเป็นพยานได้ว่า นรากับอาตลอดเวลาที่ส่งศรีถูกยิง

ลมัย แต่คุณว่องถูกฆ่าก่อนหน้าที่คุณส่งศรีถูกยิงไม่ใช่หรือคะ อ คุณอาคงจะยืนยันไม่สำเร็จแน่ว่า
พี่นราไม่มีอะไรกับคดีฆ่าคุณว่อง ท้าวอาจสงสัยว่าพี่นราฆ่าเสร็จแล้วจึงเข้าไปอยู่กับคุณอา
ในห้องก็ได้

หลวงเทพ มันชักจะวุ่นเสียแล้ว นี่จะทำยังไงกันดี

(เสียง ร.ท.ท. ผ่องเดินออกมาจากห้องน้ำ)

ผ่อง ในห้องน้ำไม่มีอะไรที่ควร เป็นหลักฐานได้ ผมจะส่งไปคอยเฝ้าชั้นเสนา กับไอ้หมอนั้น
ผมว่าไอ้หมอนั้นต้องเป็นกษัตริย์แล้ว แต่เตรียมการ เจ้าชั้นเสนาแน่ ๆ ผมลงไปข้างล่าง
นะครับ

(เสียง ร.ท.ท. ผ่อง เดินออกไปจากห้อง)

หลวงเทพ ครับ เกียวผมจะตามไป - อ้าว, / ส่งศรี นี่ยังไม่ทันสว่างเลย คื่นแล้วหรือ ?

ส่งศรี คิฉันท้มยินเสียงพูดกันก็ตกใจ นี่กว่ามีเรื่องอะไร

หลวงเทพ มี มีเยอะแยะทีเดียว นี่ ถามนิกเถอะ ไหน ๆ คุณก็คื่นขึ้นมาให้ถามแล้ว คุณรู้ไหมว่า
เสียเล้ามาพักอยู่ที่บึงกาโล ?

ส่งศรี เสียเล้า ทำไมคะ ?

หลวงเทพ คุณพบเสียเล้าบ้างหรือเปล่า ตลอดเวลาที่ผมมาพักบางแสน ?

ส่งศรี เปล่าคะ ไม่เคยเจอเลยคะ

หลวงเทพ แน่หรือ ?

ส่งศรี —

สงศรี แน่ซิคะ คุณหลวงถามทำไมคะ ?

หลวงเทพ มีเรื่อง แล้วก็คุณทราบไหมว่าขึ้นเสนาไปไหน ?

สงศรี ก็คงนอนอยู่ในห้องนะซิคะ

หลวงเทพ ไม่มี

สงศรี อะไรคะ ไม่มี มีซิคะ

หลวงเทพ นี่สงศรี ผมเห็นขึ้นเสนาลงไปขายหาค แล้วก็ขึ้นรถไปกับใครก็ไม่รู้ที่มาพักที่บึงกาโด ไกล ๆ
โรงแรมนี้ ผมคิดว่าคงเป็นเสียแล้ว

สงศรี คิฉันไม่ทราบจริง ๆ ค่ะ คงไม่ใช่เสียแล้วกระมังคะ ?

หลวงเทพ แต่ผมคิดว่าใช่ ขึ้นเสนาเป็นหนี้เสียแล้ว หาหมื่น จริงไหม ?

สงศรี จริงค่ะ

หลวงเทพ เสียแล้วเขายกหนี้ให้ขึ้นเสนาหมดแล้ว เพราะขึ้นเสนา ไม่ รวมมือกับเขา

สงศรี จริงหรือคะ ยกหนี้ ?

หลวงเทพ เรามีเอกสารยืนยัน ขึ้นเสนากำลังวางแผนการอะไรสักแผนหนึ่ง อยู่กับคนที่มาเช่า บึงกาโด
ซึ่งคงเป็นเสียแล้วแน่ ๆ ผมสงสัยว่าแผนนี้คงเกี่ยวกับ นราควย

สงศรี ริกะ คิฉันไม่ทราบอะไรเลยคะ

ลมัย คุณทราบก็ ทำไมคุณจะไม่ทราบ

สงศรี ขอเสียทีเถอะคะ คุณลมัย คิฉันจะไม่ทะเลาะกับคุณอีกแล้ว

ลมัย ฉันทก็ไม่ไ้ทะเลาะ แล้วนี่ — นี่อะไร คุณรู้ไหม ?

สงศรี อะไรคะ ?

ลมัย เลื่อนนอนพินรา ? มันหายไปตั้งนานแล้ว ทำไมถึงกลับมาซุกอยู่ในตู้นี้ คุณรู้หรือไม่ใช่หรือ ?

สงศรี จะเกณฑ์ให้คิฉันรู้ได้อย่างไรกัน คิฉันเที่ยวรู้ไปเสียทุกอย่าง คิฉันก็แยะเท่านั้นเอง

ลมัย เมื่อเย็นวาน ฉันทเข้ามาตรวจดูของพินรา ในตู้ไม่มีเสื้อตัวนี้ แต่ทำไมคืนนี้ถึงได้มี ?

สงศรี คิฉันจะไปตรัสรู้ไ้ยังไง ?

ลมัย (โกรธ) ที่เสื้อที่หายไป เสื้อตัวนี้ คุณอย่าพูดให้ง่ายจนเกินไปนัก คุณนะแหละแอบเอาเสื้อ
ตัวนี้/ พินราที่หายไปตัวนี้มายัดไว้

สงศรี นี่คุณจะหาความกันง่าย ๆ ยังงี้หรือ ? คิฉันจะเอามายกไว้เพื่อประโยชน์อะไรกัน

ลมัย (คลี่เสื้อ) นี่เสื้อทั้งนั้น กะคุ้มก็ขาด เสื้อพื้นราไม่เคยเป็นเช่นนี้ เมื่อตอนที่หายไป ก็ยังดี ๆ คุณแกลงเอาไปทำเบื่อน แล้วเอามาซักไว้เพื่อป้ายสีให้พื้นราใช้ไหม ?

สงศรี ป้ายสีอะไรกัน ? พิลึกจริง

ลมัย เอาเถอะ, อย่าให้แรงสีเบียดเลย ฉันแน่ใจเหลือเกินว่าคุณเป็นตัวละครทั้งคิฉันเอง และ ~~เรื่องพื้นราหาย~~ เรื่องพื้นราหาย

สงศรี เอาอีกแล้ว คุณนี่พิลึกจริง นี่คุณจะหาเรื่องฉันไปถึงไหนกัน ฉันทนไม่ไ้ฉันจะบอกให้

ลมัย ออ, ฉันไม่ใช่คนหาเรื่องกับใครง่าย ๆ หรอก เรื่องนี้มันแน่เสียยิ่งกว่าแน่ เธอรู้ไหมว่า ชื่นเสนาลงไปพบคนเรือที่ชายหาดเมื่อตอนดึก แล้วชื่นเสนาก็พาคนเรือไปรับเงินจากนายทุน ที่มาพักอยู่ที่บังกาโล นายทุนเขาจ่ายให้คนเรือไปสองพัน ค่าจ้างพื้นรา เขาเรียกว่าแผน ๑ ยังมีแผน ๒ แผน ๓ ตามมาอีก คุณเป็นหลานคนสนิทของชื่นเสนา คุณล่อพื้นราให้มา บางแสนเพื่อจะให้ถูกจับ แล้วคุณยังจะทำเป็นไม่รู้หรือ ?

สงศรี โช้ นี่อะไรกัน หาเรื่องกันอย่างนี้ ฉันก็แยะเท่านั้นเอง (ถอนใจเพราะพยายามระงับอารมณ์) แต่ก็น่าเห็นใจนะ ใครเขาจะเชื่อว่าคิฉันไม่รู้ แค่คิฉันไม่ทราบเรื่องจริง ๆ นะ คุณหลวง

หลวงเทพ คุณไม่ทราบตอนนั้น แค่คุณมาทราบเอาตอนปลาย เมื่อพบชื่นเสนาแล้ว คุณไม่ต้องปฏิเสธ ก็ได้อะไร เพราะเห็นใจคุณเหมือนกันว่าคุณไม่มีเจตนา ผมเคยพูดกับคุณ หลดยตรึงแล้วว่า อยากจะไ้ร่วมมือกับคุณ พอจะร่วมมือกับเราได้อีกไหม ?

สงศรี ร่วมมือยังงีคะ ?

หลวงเทพ ก็ — คุณก็เล่าไปตามเป็นจริงว่าใครเป็นคนจับ你去 — รูปร่างเป็นอย่างไร แล้ว ถ้าพอจะรู้ว่าจับไปขังไว้ที่ไหนก็ยิ่งดี

สงศรี คิฉัน หนักใจนะ

หลวงเทพ คุณกลัวชื่นเสนาใช้ไหม ?

สงศรี (นิ่ง)

หลวงเทพ ชื่นเสนาทำตัวเป็นเจ้าชีวิตของคุณอยู่ตลอดเวลา คุณไม่คิดจะหาอิสระภาพบ้างหรือ ?

สงศรี คิฉันพูดไม่ถูกหรอกคะ คุณหลวงอย่าถามอะไรคิฉันดีกว่า

หลวงเทพ แปลว่าคุณยังจะยอมให้ชื่นเสนาเป็นเจ้าชีวิตของคุณต่อไปนหรือ ?

สงครี คณิกต้องการอิสรภาพคะ แต่คณิกจะต้องหาทางของคณิกเอง

หลวงเทพ ผมก็ไม่วะช่วยคณิกไคยังงิแล้ว คคิทีนราหายไปจะตองแกงขึ้นแนนอน เพราะหลักฐานรักตัว
ขึ้นเสนามากขึ้นทุกทีแล้ว ถ้าคณิกไมปลืกตัวออก คณิกก็จะตองไคเป็นจำเลยไปควย เพราะ
คณิกเป็นผุพารามาบางแสน ศาลตองเชือวาคณิกพานรามาเพื่อใหถูกจับ

สงครี แต่คณิกไม่วะเรื่องควยจริง ๆ เอาไปสาบาลตีวคคิไค

หลวงเทพ คำสาบาลไม่วะประโยชน์รอก, สงครี ถ้าคณิกไมช่วยเรา คณิกหนีไมพั่นแน.

(เสียงป็นยงกันคังสนั่นข้างล่าง ร.ค.ท. มองกำลังยงกับขึ้นเสนาและเลียบเลา
ไคยงกันหลาย ๆ นัค เพื่อสร้างคามคั่นเตนก่อนจะปิดฉาก)

(คนทรี)

โครงกะทิง

- ๒๓ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สก กรุมโรติก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาดดี
วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(กนกศรี)

น้อง คุณลมัย คุณเป็นอะไรไป ? คุณตกใจอะไรหรือครับ ?

ลมัย เปล่าค่ะ คิดอันเวียนศรีษะขยับนิดหน่อย

น้อง คุณคงเสียวโล่รอยเลือดที่เสื้อนี่ก็ได้

หลวงเทพ โอเสื้อตัวนี้ — มันยังไ้กัน ? ผมไม่เข้าใจเลย

น้อง ทำไมครับ ?

หลวงเทพ นราเขาหาหัวแทบแตก มันหายไปตั้งนานแล้ว — เห็นเขาเดาว่าหายเมื่อตอนไปพัทยา
ครั้งนั้น มันยังไ้กันถึงไ้ก่ดัยมาอยู่ที่นี่

ลมัย แปลกมาก คิดฉันไม่เข้าใจเลย

น้อง (อย่างงง) เรื่องอะไรกันครับ ? เสื้อตัวนี้นะหรือครับที่หายไป ? แล้วทำไมถึงเป็น
เลือดเล่าครับ ?

ลมัย ก็ — ไม่ทราบค่ะ

น้อง ตอนที่หายไป เป็นอันเลือดหรือยังครับ ?

ลมัย ไม่เป็นเลยค่ะ ก็เสื้อก็ ๆ นี่คะ กระตุ้มก็ไม่ขาด รอยฉีกนี้ก็ไม่มี

น้อง คุณทราบไ้ยังไ้ ?

ลมัย ก็พี่นราไม่เคยพูดเลยนี่คะ ว่าเสื้อเป็นอันเลือด และมีรอยฉีกที่กระตุ้ม

น้อง คุณนราอาจไม่เล่ารายละเอียดก็ไ้

ลมัย เป็นไปไม่ไ้ค่ะ ถ้าพี่นราทำเสื้อเป็นอันเลือดเปราะไปอย่างนี้ พี่นราก็ต้องเล่าให้ฟังด้วย
นี่เขาเล่าเพียงแต่ว่า มันหายไป เขาไ้นอนตอนกลางคืน เขาก็แขวนไว้ที่หน้าต่าง
แล้วมันก็หายไป พี่นราคงไม่เขาเสื้อเป็นอันเลือดไปไ้นอนหรือกคะ

น้อง แปลว่าคุณแน่ใจว่าเสื้อตัวนี้ เป็นอันเลือดและกระตุ้มขาดพายหลังที่ไ้ถูกขะโมยไปแล้ว

ลมัย ค่ะ คิฉันแน่ใจ ที่แน่ใจก็เพราะพี่นราไม่เคยพูดถึงเลือกกับกะคุ่มชาค ถ้าพี่นราไปทำเลื่อ
ตัวนี้เปื้อนเลื่อและกะคุ่มชาค พี่นราก็คงจะพูดให้ฟังบาง

ผอง เรื่องมันลึกดึบเสียแล้ว (หัวเราะ) เลื่อหายไปตั้งนาน ในที่ลึกโคกกลับมาตาเจ้าของ
แตกดึบเต็มไปควยเลื่อ ผมงะต้องส่งไปให้กองวิทยาการพิสูจน์ว่าเป็นเลื่อคนหรือเลื่อสัตว์

ลมัย ต้องส่งควยหรือคะ ?

ผอง ทำไมเล่าครับ ? คุณไม่แน่ใจจะให้ส่งไปใช่ไหม ?

ลมัย เปล่าคะ คิฉัน — เออ — กลัวจะยุ่งยากเปล่า ๆ คะ

ผอง คุณไม่ต้องยุ่งนี่ครับ มันธุระของตำรวจเขา

ลมัย คิฉันว่า เลื่อตัวนี้จะทำให้สืบสาวราวเรื่องกันวุ่นวาย อาจทำให้คดีไขว่เขวไปหมดก็ได้

ผอง คดีอะไรครับ ?

ลมัย ก็ — คดี — — เออ คดีที่พี่นราหายมะขีคะ

ผอง เอ, ผมงะไม่เห็นจะไขว่เขวยุ่งงะเลย ถ้าเลื่อตัวนี้หายไปแล้วกลับมาตาเจ้าของในขณะที่
เจ้าของเลื่อก็หายไปแทนเลื่อเช่นนี้ มันก็ประหลาดพอคุณะครับ

ลมัย ค่ะ, ประหลาดมากทีเดียว ผดักกันหายคนละที

ผอง ผมงะต้องเก็บเลื่อนี้ไว้เป็นหลักฐาน ผมงะเข้าไปสำรวจท้องน้ำที่กุสักรู

(เสียงเดินไปท้องน้ำ)

หลวงเทพ นี่มันยุ่งงะกัน ลมัย จ้ากะคุ่มกับเลื่อที่คุณว่องกำไว้ในมือ เมื่อพบศพในอ่าวน้ำไค้ไหม ?

ลมัย ทำไมจะจ้าไม่ได้คะ คุณอากี้เล่าให้ฟัง หนังสือพิมพ์ก็ดงกันแซ่ ทำไปทามกลับเป็นเลื่อพี่นรา
ไปได้ ไม่มันเป็นไปไม่ได้แน่ ๆ ที่พี่นราจะไปฆาที่คุณว่อง

หลวงเทพ เป็นไปไม่ได้ ไม่มีใครเชื่อแน่ ๆ แต่กฎหมายเล่นกับเรายาก นี่มันเป็นหลักฐานสำคัญที่สุด

ลมัย ค่ะ, สำคัญที่สุด

หลวงเทพ ก่อนตาย เราได้สันนิษฐานกันว้า ต้องมีการต่อสู้กัน นายฉับจับเลื่ออีกฝ่ายหนึ่งถึงจนกะคุ่ม
ชาคคิกมือ เนื้อนาก็พลอยชาคคิกมือมาควยหนอยหนึ่ง ไกรสรเขาลงความเห็นว้า คนฆา
ที่คุณว่องต้องเป็นเจ้าของเลื่อตัวนี้ แต่เดี๋ยวนี้ไอ้เจ้าของเลื่อมันกลับเป็นนายนราไปฉับ

ลมัย คิฉันเห็นเลื่อเขากี้ใจหายวาบ พูดไม่ออก นี่รองสารวัตรเขาไม่รู้เรื่องคดีคุณว่อง เขากี้เลย
ไม่สงสัยอะไร แต่เขาจะส่งเลื่อเขากี้กรุงเทพฯ ให้กองวิทยาการ เรื่องมันต้องแดงแน่

หลวงเทพ นี่จะทำยังไงกันดี นรารักถูกสงสัยแน่ ท่อนเหล็กคามักญแจบอกที่คนร้ายใช้คือวงงนั้นก็ตี
หนึ่งแล้ว กลายเป็นของนราไป คราวนี้เจ้าเลือนี่กลายเป็นของนราไปอีก โกรสตรง
หาว่านราฆ่าคุณว่องแน่ เพราะโคหัดฐานถึงสองอย่าง

ลมัย เราจะทำยังไงกันดีคะ ? ทำลายเสียดีไหมคะ ?

หลวงเทพ แค่นี้เรื่องมันพันกันมากเหลือเกิน จำเพาะวันที่คุณว่องถูกฆ่า นราก็ไปวนวายอยู่ที่โรงแรม
เทพธานีเสียด้วย แล้วก็ — นราแกล้งไป — แกล้งไปเที่ยวพูดอะอะว่าจะทองเอา
เรื่องกับคุณว่อง เพราะคุณว่องถูกเกลียดชังมานาน วันที่มีการแต่งงานหรืองานปาร์ตี้ที่
โรงแรมวันนั้น

ลมัย ค่ะ, พี่นราเขาโกรธมาก ถึงกับจะไปชกปากคุณว่อง คิฉินห้ามก็ไม่ฟัง

หลวงเทพ แค่อ่าเป็นพยานได้ว่า นรากับอาทลอคเวลาที่ส่งศรีถูกยิง

ลมัย แค่นี้คุณว่องถูกฆ่าก่อนหน้าคุณส่งศรีถูกยิงไม่ใช่หรือคะ ? คุณอาจจะยืนยันไม่ตำเริงแน่ว่า
พี่นราไม่มีอะไรกับคดีฆ่าคุณว่อง ทว่าอาจจะสงสัยว่าพี่นราฆ่าเสร็จแล้วจึงเข้าไปอยู่กับคุณอา
ในห้องก็ได้อ

หลวงเทพ มันชักจะวุ่นเสียแล้ว นี่จะทำยังไงกันดี

(เสียง ร.ท.ท. ผ่องเดินออกมาจากห้องน้ำ)

ผ่อง ในห้องน้ำไม่มีอะไรที่ควรเป็นหลักฐานได้ ผมจะส่งไปคอยเฝ้าหุ่นเสนากับไอหมอนั้น
ผมว่าไอหมอนั้นต้องเป็นพี่นายเลา แต่เตรียมการ เจ้าหุ่นเสนาแน่ ๆ ผมลงไปข้างล่าง
นะครับ

(เสียงร.ท.ท. ผ่อง เดินออกไปจากห้อง)

หลวงเทพ ครับ เคียวผมจะตามไป อ้าว, ส่งศรี นี่ยังไม่ทันสว่างเลย คืนแล้วหรือ ?

ส่งศรี คิฉินโคยีนเสียงพูดกันก็ตกใจ นึกว่ามีเรื่องอะไร

หลวงเทพ มี มีเยอะแยะที่เคียว นี่ ถามนึกเถอะ ไหน ๆ คุณก็ตื่นขึ้นมาให้ถามแล้ว คุณรู้ไหมว่า
เสียเลามาพักอยู่ที่บังกาโล ?

ส่งศรี เสียเลา ทำไมคะ ?

หลวงเทพ คุณพบเสียเลาบ้างหรือเปล่า ตลอดเวลาที่คุ้มาพักบางแสน ?

ส่งศรี เปล่าคะ ไม่เคยเจอเลยคะ

หลวงเทพ แน่หรือ ?

ส่งศรี แน่ซิคะ คุณหลวงถามทำไมคะ ?

หลวงเทพ มีเรื่อง แล้วก็คุณทราบไหมว่าขุนเสนาไปไหน ?

ส่งศรี ก็คงนอนอยู่ในห้องนะซิคะ

หลวงเทพ ไม่มี

ส่งศรี อะไรคะ ไม่มี มีซิคะ

หลวงเทพ นี่ส่งศรี ผมเห็นขุนเสนาลงไปชายหาด แล้วก็ขึ้นรถไปกับใครก็ไม่รู้ที่มาพักที่บึงกาโด ไกล ๆ
โรงแรมนี้ ผมคิดว่าคงเป็นเสียแล้ว

ส่งศรี คิดฉันไม่ทราบจริง ๆ ค่ะ คงไม่ใช่เสียเล่ากระมังคะ ?

หลวงเทพ แค่นี้ผมคิดว่าใช่ ขุนเสนาเป็นหนี้เสียเล่าห้าหมื่น จริงไหม ?

ส่งศรี จริงค่ะ

หลวงเทพ เสียเล่าเขายกหนี้ให้ขุนเสนาหมดแล้ว เพราะขุนเสนาไม่ร่วมมือกับเขา

ส่งศรี จริงหรือคะ ยกหนี้ ?

หลวงเทพ เรามีเอกสารยืนยัน ขุนเสนากำลังวางแผนการอะไรสักแผนหนึ่ง อยู่กับคนที่มาเช่าบึงกาโด
ซึ่งต้องเป็นเสียเล่าแน่ ๆ ผมสงสัยว่าแผนนี้คงเกี่ยวกับนราควย

ส่งศรี ริคะ คิดฉันไม่ทราบอะไรเลยคะ

ตมัย คุณทราบดี ทำไมคุณจะไม่ทราบ

ส่งศรี ขอเสียทีเถอะคะ คุณตมัย คิดฉันจะไม่ทะเลาะกับคุณอีกแล้ว

ตมัย ฉันก็ไม่ได้ทะเลาะ แล้วนี่ — นี่อะไร คุณรู้ไหม ?

ส่งศรี อะไรคะ ?

ตมัย เสือนอนฝันรา ? มันหายไปตั้งนานแล้ว ทำไมถึงกลับมาซุกอยู่ในคูณนี้ คุณรู้ใช่ไหมหรือ ?

ส่งศรี จะเกิดอะไรให้ฉันรู้ได้ยังไงกัน คิดฉันเที่ยวรู้ไปเสียทุกอย่าง คิดฉันก็แค่เท่านั้นเอง

ตมัย เมื่อเป็นวาน ฉันเข้ามาตรวจดูของฝันรา ในคูณไม่มีเสื้อตัวนี้ แต่ทำไมคืนนี้ถึงได้มี ?

ส่งศรี คิดฉันจะไปตรัสรู้ได้ยังไง ?

ตมัย (โกรธ) คุณอย่าพูดเล่นๆเสียสิ คุณอย่าพูดให้ฉันจนเกินไปนัก คุณนะแหละแอบเอาเสื้อ
ตัวนี้/ ฝันราที่หายไปตัวนี้มายัดไว้

สงครี นี่คุณจะหาความกันง่าย ๆ ยั้งหรือ ? คิฉันจะเอามายัดไว้เพื่อประโยชน์อะไรกัน

คัมย (คลี่เสื้อ) นี่เสื้อทั้งนั้น กระตุ้มก็ขาด เสื้อพื้นราไม่เคยเป็นเช่นนี้ เมื่อตอนที่หายไป ก็ยั้งดี ๆ คุณแกล้งเอาไปทำเป็นอื่น แล้วเอามายัดไว้เพื่อป้ายสีให้พื้นราใช่ไหม ?

สงครี ป้ายสีอะไรกัน ? พิลึกจริง

คัมย เอาเถอะ, อย่าให้แรงดีเบียดเลย ฉันแน่ใจเหลือเกินว่าคุณเป็นตัวละครทั้งคิคุณว่อง และ เรื่องพื้นรา เรื่องพื้นราหาย

สงครี เอาอีกแล้ว คุณนี่พิลึกจริง นี่คุณจะหาเรื่องฉันไปถึงไหนกัน ฉันทนไม่ได้นะจะบอกให้

คัมย ออ, ฉันไม่ใช่คนหาเรื่องกับใครง่าย ๆ หรอก เรื่องนี้มันแน่เสียยิ่งกว่าแน่ เธอรู้ไหมว่า ชื่นเสนาลงไปพบคนเรือที่ขายหาคเมื่อตอนกึก แล้วชื่นเสนาก็พาคนเรือไปรับเงินจากนายทุน ที่มาพักอยู่ที่บังกาโล นายทุนเขาจ่ายให้คนเรือไปสองพัน คำจับพื้นรา เขาเรียกว่าแผน ๑ ยังมีแผน ๒ แผน ๓ ตามมาอีก คุณเป็นหลานคนสนิทของชื่นเสนา คุณดอพื้นราไหม บางแสนเพื่อจะให้ถูกจับ แล้วคุณยังจะทำเป็นไม่รู้หรือ ?

สงครี โช นี้อะไรกัน หาเรื่องกันอย่างนี้ ฉันก็แยะเท่านั้นเอง (ถอนใจเพราะพยายามระงับอารมณ์) แต่ก็น่าเห็นใจกะ ใครเขาจะเชื่อว่าคุณไม่รู้ แต่คิฉันไม่ทราบเรื่องจริง ๆ กะ คุณหลวง

หลวงเทพ คุณไม่ทราบตอนนั้น แต่คุณมาทราบเอาตอนปลายที่เมื่อพบชื่นเสนาแล้ว คุณไม่ต้องปฏิเสธก็ได้ แคมมไม่ว่าอะไร เพราะเห็นใจคุณเหมือนกันว่าคุณไม่มีเจตนา ผมเคยพูดกับคุณ หลดยตรึงแล้วว่า อยากจะไรร่วมมือกับคุณ พอจะร่วมมือกับเราได้ไหม ?

สงครี ร่วมมือยังงัยกะ ?

หลวงเทพ ก็ — คุณก็เล่าไปตามเป็นจริงว่าใครเป็นคนจับ你去 — รูปร่างเป็นอย่างไร แล้วถ้าพอจะรู้ว่าจับไปขังไว้ที่ไหนก็ยิ่งดี

สงครี คิฉัน หนักใจกะ

หลวงเทพ คุณกลัวชื่นเสนาใช่ไหม ?

สงครี (นิ่ง)

หลวงเทพ ชื่นเสนาทำตัวเป็นเจ้าชีวิตที่คุณอยู่ตลอดเวลา คุณไม่คิดจะหาอิสระภาพบ้างหรือ ?

สงครี คิฉันพูดไม่ถูกหรอกกะ คุณหลวงอย่าถามอะไรคิฉันดีกว่า

หลวงเทพ แปลว่าคุณยังจะยอมให้ชื่นเสนาเป็นเจ้าชีวิตของคุณต่อไปงั้นหรือ ?

ส่งศรี คิฉันก็ต้องการอิสระภาพค่ะ แต่คิฉันจะต้องหาทางของคิฉันเอง

หลวงเทพ ผมก็ไม่รู้จะช่วยคุณไฉนใจแล้ว คิฉันหนีร่ายไปจะต้องแข็งแรงขึ้นแน่นอน เพราะหลักฐานรักตัว
คุณเสนามากขึ้นทุกทีแล้ว ถ้าคุณไม่ปลื้มตัวออก คุณก็ต้องโดยเป็นจำเลยไปด้วย เพราะ
คุณเป็นผู้พานรามมาบางแสน ศาสตรองเชื่อว่าคิฉันพานรามมาเพื่อให้ถูกจับ

ส่งศรี แต่คิฉันไม่รู้เรื่องค่ายจริง ๆ เอาไปสาขาสักก็ได้อ

หลวงเทพ คำสาขาสักไม่มีประโยชน์หรอก, ส่งศรี ถ้าคุณไม่ช่วยเรา คุณก็หนีไม่พ้นแน่.

(เสียงปืนยิงกันดังสนั่นข้างล่าง ร.ท.ท. มองกำลังยิงกับขุนเสนาและเลียบเจ้า
ให้ยิงกันหลาย ๆ นัด เพื่อสร้างความตื่นเต้นก่อนจะปิดฉาก)

(ดนตรี)